

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

MÉRLEGEN AZ IGAZSÁG

**A PARLAMENTI PÁRTOK ALAPTÖRVÉNYRŐL VITÁZNAK, MIKÖZBEN
EMELKEDIK A MUNKANÉLKÜLISÉG, EZREK VESZÍTIK EL OTTHONUKAT,
GYERMEKEK ÉHEZNEK. TÖRVÉNYESEN. ALKOTMÁNYOSAN IS?**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ÚJ IDŐSZÁMÍTÁS – NÉMET URALOM

Nem akármilyen hét van mögöttünk. Új időszámításra tértünk át. Mi a nyárira, az Európai Unió meg a németre. Nem tudad? Várjál, elmagyarázom! Az EU elfogadta az „Euró Plusz Paktumot”, meg ami még hozzá tartozik. A főszereplő Merkel német kancellár, bár ezt sehol sem olvashatod. A mostani válság ugyanis frászt hozott az európai tőkére. Minden összeomolhat, amit 1945 óta felépítettek, az Unió is, az euró is, minden. Pedig mennyi pénzt hozott ez a rendszer a tőkének! És most minden vesszen? Na, nem! – mondták az EU vezetői tőkés országai. Na, persze, nem rögtön. Előbb mindenki megpróbálkozott saját maga megoldást találni, aztán voltak közös, hagyományos mentőakciók, de mindez kevésnek bizonyult. Miután a görög munkások beveték az Akropoliszt, és kitűzték a kommunisták zászlaját, Merkel megmondta a nemzeti ambícióktól dagadó, de a valóságban vajmi keveset felmutató partnereinek, franciáknak, olaszoknak, angoloknak, hogy másra, elvileg másra van szükség: európai gazdasági kormányzásra.

Merkel lényegében ezt mondta az európai vezetőknek: fiúk, lányok, választhattok: vagy összeomlik az EU, vagy holnaptól kezdve azt csináljátok, amit én, illetve Németország, a német tőke mond. Nekem sem mindegy, hogy mit mondotok, de ha „nem” a válaszotok, akkor vége az EU-nak. Mi, németek még valahogy megússzuk, de benneteket elnyel az ár. Az EU-főnökök viszonylag gyorsan megértették, hogy nincs más választásuk. Tudomásul kell venniük, hogy márciustól Németország az EU vezetője, a

német tőke uralja Európát. Ezzel gazdasági és részben politikai téren megszűnik az eddigi elv, amely szerint az EU lényegében Németország és Franciaország, a német és a francia tőke kompromisszumát jelentette. Mostantól Németország szava a döntő. Persze, az egészet le kell önteni EU-mázzal, mert ezt jobban beveszik a népek. Mégsem lehet azt mondani, hogy Adolf Hitler óta Angela Merkel tett legtöbbet az európai egységért. De európai gazdasági kormányzás, az egész más! Te, tényleg egészen más?

A TE BŐRÖDRE MEGY!

Maradjunk egy kicsit a paktumnál. Ne örülj nagyon! Ne gondold, hogy ez csak a nagyfőnökök ügye, Te meg szépen megúszod. Nem, barátom, ez a paktum a Te bőrödre megy! Az euró-zónához tartozó országok szépen, bár nem túl barátságosan megegyeztek, hogy versenyképessé teszik az európai gazdaságokat. Jól hangzik, ezek olyan jó szövegek, amiket Te gyakran beveszel. A recept óriási, biztos élvezni fogod. Például „felül kell vizsgálni a bérképzés kereteit”. Ez nagyjából azt jelenti, hogy nem engedik elszaladni a béreket, „reformokkal” visszafogják a közkiadásokat, csökkentik az adósságot. Aztán van ilyen is: „szükség esetén felül kell vizsgálni az alkufolyamat centralizáltságának mértékét”. Vagyis, nem szabad engedni, hogy az európai dolgozók nemzeti szinten harcoljanak ki magukat magasabb béreket, hanem meg kell osztani a dolgozókat, és külön-külön a vállalatnál vagy az ágazatnál megegyezni, szembe állítva ezzel a dolgozókat egymással.

Európai egyeztetésre ne is gondolj, mert az „ördögtől való”.

Most figyelj, ha hamarosan nyugdíjba szeretnél menni! A paktum szerint az EU-országok olyan lépéseket tesznek, hogy a „tényleges nyugdíjba vonulási életkor a várható élettartamnak megfelelően alakuljon”. Magyarul emelni kell a nyugdíjkorhátárt. Jó, mi? Várjál, nem ez a legjobb!

Azt mondja a paktum: az egyes államok „vállalják a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott uniós költségvetési szabályoknak a nemzeti jogba való átültetését”. Vagyis, ha az EU csökkenti a béreket, növeli a munkaidőt, azaz növeli a kizsákmányolást, a nemzeti kormányok ezt szépen átmásolják. És most figyelj jól! „Annak eldöntése, hogy konkrétan milyen nemzeti jogi eszközt használnak fel e célra, a tagállamok hatáskörében marad, ugyanakkor gondoskodniuk kell, hogy a választott eszköz kellően kötelező erővel bírjon.”

Eszem a szívüket, akkor ezentúl a nemzeti kormányokra van bízva, hogy a közös cél érdekében szépen meggyőzik-e a dolgozóikat, vagy vízágyúkat vetnek be, esetleg szétlövetik a tömegeket. A lényeg, hogy a megszorítások, a bérelvonások, a túlmunka, meg egyéb tőkés disznóság „kötelező erővel” bírjon. Vagy lövünk, nemzeti hatáskörben!

AZ OROSZLÁN SZÁJA

Biztos olvastad, amit a miniszterelnök mondott: „Magyarország egyelőre nem csatlakozik”. Gondolom, nagy kő esett le a szívedről. Korai megnyugodni, ami késik, nem múlik! Ad egy, Magyarország nem eurós ország, ad kettő, annyi saját bajunk van, hogy azokból az EU sem kér. Ad három, az EU a megegyezésen kívül maradt országoknak várhatóan elnéz még egy-két olyan „rendkívüli intézkedést”, amelyeket belül már nem tűrne. A buliból a végén mi sem maradunk ki. Pedig kimaradhatnánk. De ehhez tudni kellene valamit: az oroszántól nem akkor menekülök meg, ha a fejemet a szájába dugom.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Sem az ENSZ határozata, sem a NATO-parancsnokság nem célozza a líbiai felkelők megsegítését és Kadhafi eltávolítását.

Munkáspárt: Viszont az amerikaiak és a NATO pontosan ezt teszik. A világszervezet határozata csak arra jogosította fel őket, hogy védjék meg a civileket, és ne engedjék, hogy Kadhafi repülői és helikopterei felszálljanak. Ehhez képest felfegyverezték az ellenzéket, egyes hírek szerint angol és amerikai kommandósok vannak Líbiában. A civileket meg úgy védik, hogy lakott településeket bombáznak, gátlástalanul letagadva az áldozatok százait. Jog és igazságosság persze nem először válik ketté a nyugati nagyhatalmak politikájában. Számunkra azonban legyen világos: ez a háború nem a líbiai nép érdekében, hanem annak hatékonyabb leigázásáért és kihasználásáért folyik.

2. Korkedvezményes nyugdíjért folyamodott Demszky Gábor. Erre most, 58 évesen lehetősége is van, ugyanis a törvény szerint öregségi nyugdíjba mehet a korhatár betöltése előtt hét évvel az a polgármester, aki három vagy ennél több választási ciklus során tölti be ezt a tisztséget. Meg is állapítottak neki egy összeget, amit a főpolgármester kevésnek tart, ezért fellebezett.

Munkáspárt: Demszky úr – a különböző juttatásokat nem számítva(!) - havi 900 ezer forintot keresett főpolgármesterként. Most 200 ezres nyugdíjat kapna „politikai korkedvezményezettként”. Demszky úr azonban úgy gondolja, hogy neki ennél pár tizezer forinttal több járna, ugyanis nyugdíjalapjába, illetve munkaviszonyába nem számolták be az 1981 és 1989 közötti éveket. Demszky urat ebben az időben közveszélyes munkakerülőként tartották számon, szerinte azonban azért nem dolgozott, mert a hatalom nem engedte elhelyezkedni, mivel ő „demokratikus ellenzéki” volt. Hogy ebben az időben miből élt Demszky úr, arról nem szól a fáma – legfrissebb életrajzaiban már nem szerepel a Soros Alapítvány támogatása sem... Most mindenestre elvárja a társadalomtól, hogy ne csak főpolgármesteri tevékenységéért, hanem demokratikus munkakerüléséért is életfogytiglan fizessen neki az ország. Kommentárt mindehhez a nyomdafestékre való tekintettel nem fűznénk.

3. Juhász Ferenc volt honvédelmi miniszter etikusnak tartja, hogy egykori államtitkára, Fapál László harmadáron vehette meg szolgálati lakását.

Munkáspárt: Nos, ilyen az MSZP-s etika. Mint ahogy Juhász szerint „szolgálati érdek és a vagyonnal való ésszerű gazdálkodás” eredménye a Honvédelmi Minisztériumnak okozott 800 millió forintos kár. Az MSZP nem csak szétlopta az országot, hanem még büszke is rá.

4. A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint folytatódott a születésszám csökkenése és emelkedett a halálozások száma az elmúlt egy év alatt. 2011 első hónapjában 7572 gyermek született, 5,1 százalékkal – vagyis 408 csecsemővel – kevesebb,

mint egy évvel korábban. A halálozások száma 11740 volt, ez 2,2 százalékos emelkedést jelent a tavalyi év eleji adatokhoz képest.

Munkáspárt: Ez is, sőt, ez a magyar kapitalizmus. A tőke urainak szemében az ember van a profitért, az élet csak akkor számít, ha hasznot hajt. A rendszerváltás óta folyamatosan csökken a születések száma, a halálozások növekedése pedig egyenesen arányos a romló életkörülményekkel, a kilátástalansággal. Hogyan várjuk el a munkanélküliséggel, hitelekkel, elképesztő adókkal és közüzemi díjakkal sújtott fiatalságtól, hogy gyermeket vállaljanak?

5. Wittner Mária egy parlamenti felszólalásában azt mondta Horn Gyuláról, hogy „mindenki adójából már három éve vergődik a Honvéd Kórházban, mert képtelen meghalni”.

Munkáspárt: Ha valakinek, akkor nekünk minden okunk megvan arra, hogy ne szeressük Horn Gyulát. Wittner Mária szavai azonban embertelenek és elfogadhatatlanok. Az igazi baj azonban nem az „56-os hős” otromba megjegyzése, a „hölgy” már évek óta állít ki szégyenteljes bizonyítványt megnyilatkozásaival. A gond az, hogy a Fidesz eltűri, hogy Wittner ezek után is a párt színeiben politizáljon, legyen képviselő. A Jobbiktól nem azzal lehet szavazatokat elvenni, hogy a fideszesek is „nagyot mondanak”, hanem azzal, hogy megszüntetik azokat a problémákat, amelyek a szélsőjobb oldali párt megerősödéséhez vezettek.

6. A főváros szerződést bont a Budapesten élő hajléktalanok ellátásában szerepet vállaló civil szervezetekkel, a városvezetés új koncepciót kíván kidolgozni a hajléktalan-ellátásról.

Munkáspárt: Azon lehet vitatkozni, hogy az említett civil szervezetek jól vagy rosszul végezték-e a munkájukat. Azon is el lehet gondolkodni, hogy a hajléktalanok helyzetét más módon is megoldhatja az önkormányzat. Az azonban nem megy, hogy de facto utcára tesszük a szerencsétlen sorsú férfiakat és nőket, s csak egy bizonytalan ígéretet adunk a kezükbe, miszerint az idej második félévben lesz egy „hajléktalan-ellátási koncepció”. S addig mi lesz velük? A közteterekről kitiltották őket, a hajléktalan szállókat bezárják. Ennyi erővel Tarlós polgármester nyíltan is kimondhatná: „dögöljenek meg vagy takarodjanak a városából”. Budapest azonban nem Tarlós István, s még csak nem is a Fidesz hűbérbirtoka.

7. Április elsején 10 forinttal emelkedik a liszt kilónkénti ára, aminek alapján a kenyér fogyasztói ára 309-317 forint lehet.

Munkáspárt: A búza folyamatos drágulása alapvetően a magyar mezőgazdaság szétverésének a következménye. A kulcs a mezőgazdaság fejlesztésében, az élelmiszer-adók jelentős csökkentésében rejlik. Az élelmiszerekért ma nálunk 20 százalékos adót kell fizetni, a környező országokban ötöt. Többek között ezért vannak éhezők és alultápláltak Magyarországon.

NEM A MI ALKOTMÁNYUNK!

A Munkáspárt – mint a modern Magyar Köztársaság és a szociális jogállam elkötelezett híve – kritikusan tekint az új alkotmány tervezetére. Ez az alkotmány nem a dolgozóké, nem a népé. Ellenezzük számos tételét, és hiányoljuk az emberek szociális jogait, a hatalom ügyeibe való érdemi beleszólás lehetőségét. Ez az alkotmány nem a miénk.

MIÉRT NEM A MIÉNK AZ ÚJ ALKOTMÁNY?

1. Az alkotmány akkor jó, ha valóságos nemzeti egységen nyugszik. Az új alkotmány nem ilyen.

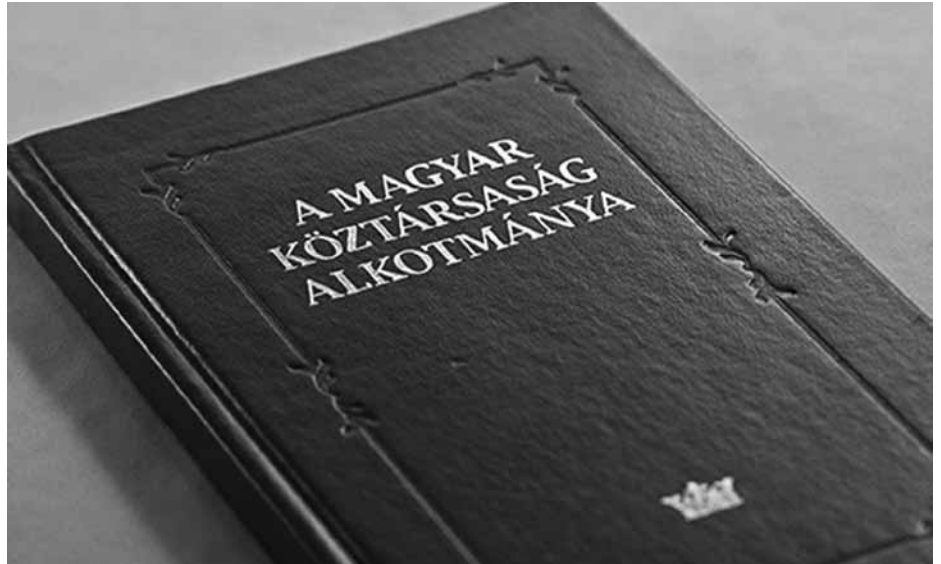
„Magyarország első egységes Alkotmányaként” tárlt dokumentum szellemisége eleve kizárja a nemzeti egység lehetőségét, valamint átpolitizált jellege miatt csak egy társadalmi csoport, illetve a kormányon lévő pártok szimpatizánsainak érdekeit és nemzeti-keresztény gondolatvilágát fejezi ki, megsértve ezzel a társadalom egy igen jelentős részének meggyőződését, világnézetét és érzéseit, akik más értékeket vallanak magukénak.

Más szavakkal: az új alkotmány a magyar tőkés rendszer része, az elmúlt 20 évben hatalomra jutott tőkésrétegek érdekeit és vágyait fogalmazza meg. A dolgozó tömegeknek nem ad új jogokat, de elveszi vagy korlátozza a régiéket.

2. A magyar társadalomnak korszerű, XXI. századi alkotmányra van szüksége. Az új alkotmány a múltba viszi vissza az országot.

Korszerű az az alkotmány, amely a kor valóságos kérdéseire ad választ. Az új alkotmány nem deklarálja a munkából való megélhetést, nem határozza meg államcélként a szociális jólétet, nem vallja alapvető értéknek a társadalmi igazságosságot, pedig ezek korunk szorongató kérdései. Ugyanakkor le-tűnt korok szellemét és értékeit igyekszik a mai Magyarországra átültetni.

3. Az új alkotmány nem a népé. Az alkotmány akkor a népé, ha kidolgozásában és elfogadásában részt vehet.

Ehhez nem a Parlamentnek, hanem magának a magyar népnek kell jóváhagynia, népszavazás útján. A Munkáspárt az országos népszavazás kiírását akarja az új Alkotmányról.

MIÉRT ELLENEZZÜK AZ ALKOTMÁNY SZÁMOS TÉTELÉT?

• Ellenezzük Magyarország első írott alkotmányának, az 1949-es alkotmánynak érvénytelenné nyilvánítását!

A történelmi korokat nem lehet meghamisítani, és nem lehet kitörölni az emberek emlékezetéből.

• Ellenezzük, hogy az új Alkotmány nem „szerződés a múlt, jelen és a jövő magyarjai között”, hanem konfliktust és széthúzást generál a mai magyar társadalom különböző nemzedékei között.

A történelmi események és ideológiai-világnézeti különbségek felidézésével megosztja a társadalmat!

• Ellenezzük, hogy az új Alkotmány összemossa a kommunista és a nemzetiszocialista rendszereket.

A szocializmus országépítő évtizedei, az ország újjáépítése és az államilag irányított nyilas terror és az ország rombadöntése közé nem lehet kitenni az egyenlőségjelet. A közösségi

társadalom minden hibája ellenére az emberekért volt. A fasizmus az embert, az emberi értékeket pusztította.

• Ellenezzük a monarchia szellemének és jelképeinek visszacsempészését.

A Munkáspárt támogatja a magyar nemzeti értékek és hagyományok megőrzését. Ugyanakkor mi köztársaságban akarunk élni, nem pedig királyságban!

• Ellenezzük, hogy a független Magyar Köztársaság címere a Szent Koronás címer legyen.

Követeljük, hogy Magyarország új állami címere a Kossuth-címer legyen!

• Ellenezzük, hogy ahol van kiskorú gyermek, ott az anyának további egy szavazata legyen.

Ez sérti a választójog egyenlőségét az állampolgárok között. Ugyanakkor semmivel sem segíti elő, hogy több magyar szülessék. Ehhez munkát, biztos megélhetést, lakást, emberi életet kell biztosítani a szülőknek.

• Ellenezzük a vármegyék visszaállítását.

A vármegye a feudális Magyarországhoz kötődő történelmi fogalom. Politikai és szellemi üzenete nem egyeztethető össze a parlamentarizmussal és a köztársasággal.

MI HIÁNYZIK AZ ÚJ ALKOTMÁNYBÓL?

- Az alkotmány garantálja az első lakáshoz és az első munkahelyhez való jogot! A lakhatás minden magyar állampolgár számára legyen alkotmányos jog!
- Az ingyenes egészségügyi ellátás és az ingyenes oktatás a társadalom egészére legyen érvényes!
- Meggyőződésünk, hogy a társadalmi jólét alapja a munka. Az alkotmány mondja ki, hogy mindenkinek, aki dolgozik, olyan méltányos és kielégítő fizetéshez van joga, amely számára és családja számára az emberi méltóságnak megfelelő létet biztosít. Az alaptörvény tartalmazza azt az alapelvet, miszerint az egyenlő munkáért mindenkinek, bármilyen megkülönböztetés nélkül egyenlő bérhez van joga.
- A Köztársasági Elnök megválasztása kerüljön ki az Országgyűlés jogköréből, és kétfordulós választással a nép válassza.
- Az Internet, a kommunikációs társadalom korában lehetőség nyílik a közvetlen demokrácia gyakorlására. Követeljük, hogy az új Alkotmány a technika előnyeit felhasználva engedjen nagyobb teret a népakaratnak!
- Beszámoltatható, ellenőrizhető és visszahívható képviselőket akarunk, így biztosítva ezzel a képviselők folyamatos ellenőrzésének lehetőségét.
- A nemzetközi szerződések kötelező hatályának elismeréséről ne a Parlament döntsön, hanem népszavazás útján a választópolgárok.
- Az alkotmány deklarálja Magyarország béke iránti elkötelezettségét, tiltsa meg a mindenkori kormányoknak, hogy magyar katonákat külföldre küldjenek.

A Fidesz-KDNP-kormány a kétharmados parlamenti többséggel elfogadta az alkotmány-tervezetet. Ebbe az embereknek nem volt és ma sincs érdemi beleszólási lehetősége. Véleményünket ennek ellenére el kell mondanunk. Az embereknek tudniuk kell, hogy ismét kihagyták őket saját sorsuk eldöntéséből.

Tudniuk kell, hogy ez az alkotmány a gazdagoké, a tehetőseké, a tőkésé, s nem a dolgozó embereké.

Tudniuk kell, hogy jobb alkotmányra, jobb életre csak akkor számíthatnak, ha megküzdnek érte. Küzdjünk együtt!

A Munkáspárt Elnöksége

HALASSZÁK EL EGY ÉVRE AZ ALKOTMÁNY ELFOGADÁSÁT!

Az MSZF Szociális Kerekasztala március 26-án az új alkotmány tervezetéről tartott tanácskozást. A fórumot Simó Endre, az MSZF szóvivője vezette. A 25 szervezet között részt vett a Munkáspárt küldöttsége is, Thürmer Gyula elnök, Nagy Judit, a KB tagja, az Ifjúsági és Civil Iroda vezetője és Urbán Istvánné, a Nőtagozat elnöke.

A Szociális Kerekasztal azzal a javaslattal fordult a kormányhoz és az Országgyűléshez, hogy egy évvel napolják el az új alaptörvény elfogadását, és adjanak módot az embereknek, hogy elmondhassák, milyen jogokat akarnak az alaptörvénybe iktatni. A Kerekasztal körül helyet foglaló 25 szervezet közül 24 által elfogadott kezdeményezést még vasárnap eljuttatták Orbán Viktor miniszterelnöknek, és a parlamenti pártok frakcióvezetőinek.

Lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a dolgozók, alkotók, az egész életet ledolgozott nyugdíjasok lakóhelyi gyűléseken, közösségi megbeszéléseken, rendezvényeken fejthessék ki, mit akarnak alaptörvénybe foglalni. A javaslatokat össze kell gyűjteni, vissza kell csatolni a néphez, még egyszer módot adva az országos javaslatok megvitatására, majd a többségi javaslatok összegzésével alaptörvénytervezetbe kell önteni. Az elkészült alaptörvénytervet a parlament elé kell terjeszteni jóváhagyásra, végül népszavazásra kell bocsájtani – javasolták.

A sokszínű társadalmi és politikai szervezetek, továbbá egy szakszervezet szerint az emberek túlnyomó többsége az élethez és az egészséghez, a munkához és az emberhez méltó megélhetéshez, a lakhatáshoz és a szociális biztonsághoz való jogot akarja alaptörvénybe iktatni. Azt akarják, hogy Magyarország kötelezze el magát a béke mellett, demokráciában és szabadságban lehessen élni. Az emberek bele akarnak szólni jövőjük alakításába, és ezt intézményesíteni is szeretnék egy olyan felsőházzal (kétkamarás rendszerrel), amely kontrollt gyakorol az alsóházi törvénykezés felett. Két választás között is lehessen visszahívni azt a kormányt, amelyik nem szerez érvényt az alaptörvényben foglalt jogoknak a munkához és a megélhetéshez – írják –, azzal indokolva merőben újszerű kezdeményezésüket, hogy „az embereknek elégük van abból, hogy nem teljesülnek a politikai ígéretük, nincs munka, nincs megélhetés, nő a szegénység, a nyomor, a ki szolgáltatottság, és a megtermelt javak zöme külföldre vándorol”.

A parlamenti többség által benyújtott új alaptörvénytervvel szemben az a legfőbb kifogásuk, hogy nem biztosítja a jogfolytonosságot, nem ismeri el a munkához, az emberhez méltó megélhetéshez, a lakhatáshoz és a békéhez való jogot. Nem biztosítja a kis- és középvállalkozások jogait. Nem biztosít társadalmi részvételi jogot a döntések meghozatalában, ezért az EU szubszidiaritás elvének sem felel meg. Továbbá nem deklarál számos olyan emberi és társadalmi jogot, amelynek megvalósítására Magyarország kötelezettséget vállalt nemzetközi szerződésekkel és egyetemes nyilatkozatokkal az ENSZ és az európai intézményi rendszer keretében. Példaként említik, hogy az ENSZ Alapokmányának aláírásával hazánk kötelezte magát a békére és az igazságosságra, az emberi jogok nemzetközi törvényének aláírásával pedig elismerte minden személy jogát az élethez, a jólét biztosítására alkalmas életszínvonalhoz, a lakáshoz és a személyes biztonsághoz. Kifogásolják, hogy az alaptörvény-tervezet nélkülözi az ország függetlenségének, önrendelkezésének és szuverenitásának definiálását a multinacionális trösztök nemzetgazdaságunkban betöltött túlsúlya közepette.

A kormánytöbbség félretette azt a dokumentumot, amelyet az országgyűlés a civil társadalom egy részével dolgozott ki, és helyette pártalapra helyezte az alkotmányozást. A magyar társadalom nem fogja a magáénak vallani azt az alkotmányt, amely nem tartalmazza az alapvető emberi, társadalmi és szabadságjogokat. Az élet szét fogja feszíteni az olyan alkotmányt, amelyet a nép nem vall a magáénak, és újabb alaptörvény megalkotásához fog vezetni.

VERŐLEGÉNYEK BANKI SZOLGÁLATBAN?

Nyugtalanító ügyfélpanaszok érkeznek a Banki és Végrehajtási Károsultak Információs Irodájának ügyfélszolgálatára.

A tetemesen felhalmozódott végrehajtások és tartozások behajtása nem kis gondot jelent a bankoknak és a behajtó cégeknek. Ezek után nem csoda, ha „nem érnek rá” foglalkozni a behajtásra váró ügyfelek „lényegtelennek tűnő” problémáival, kifogásaikkal, nyafogásával, és a rutinmunkává vált behajtás néha kezdi a törvényesség határát súrolni.

„A kintlévőséget be kell hajtani, függetlenül attól, hogy jogos vagy nem jogos.” Bizonyára mindegyiknek meg van a jól körülbástyázott jogi alapja.

Beindul a gépezet. A Bank keze általában tiszta marad. A felmondott szerződést átadja a behajtó cégnek, és nem igazán foglalkozik azzal, hogy a behajtó cég milyen módszereket alkalmaz. Ezekben a behajtó cégekben néhány esetben a Bank jelentős befolyással bír, közvetlenül vagy áttételesen részesedik bevételeiből és hasznaiból. Van, amikor a szabadpiacon értékesíti a kintlévőséget.

A problémák akkor kezdődnek, amikor a behajtó cég a behajtás további ügyintézését legálisan vagy illegálisan alvállalkozók részére adja át. Ezen a szinten már nem érvényesek a „spanyol etikett” szabályai. Se fehér gallért, se fehér kesztyűt nem viselnek a terepmunkát végző behajtók. Kinézetre is olyanok, hogy

igazából nem érdemes velük vitatkozni. Méretük ritkán van 100 kg alatt, viszont a szakmájukhoz „jól” értenek. Megjelenésük egyetlen célt szolgál: a megfélemlítést. Igaz, eddig – állítólag - nem vertek meg senkit, de a „kifinomult” módszerekhez az is hozzátartozik, hogy a szülők távollétében a gyerekeken keresztül gyakorolnak nyomást az adósokra.

Az autópálya építkezéseknél vagy nagy beruházásoknál is végtelen sorokban

várakoznak az alvállalkozók. Elképzelhető, hogy a behajtási eljárásokban is meghonosodik ez a rendszer. Értékbecslés ürügyén magát igazolni nem tudó – vagy inkább nem akaró – hívatlan látogató vagy a Bank megbízásából a gépjárművet elszállító kommandó jelenik meg. Ez már kezd az amerikai stílusú behajtáshoz hasonlítani. Az ingatlanból történő kiköltöztetésnél is gyakran előfordul ez a jelenség. A pénzügyintézet mondhatná azt is, hogy semmi köze az egészséghez. Bizonyára valamilyen pályázatot kiír a behajtási feladatok ellátására, de a módszerek nem érdeklik. Szinte már követhetetlen az ezzel foglalkozó cégek száma. Legális eszközökkel történő behajtást hirdetnek, de azért ne fussunk össze velük estefelé egy elhagyott sikátorban...

A banknak nyilván nem kell minden egyes végrehajtást figyelemmel kísérnie, de a végrehajtó cég kiválasztásánál gondot kellene fordítania arra, hogy csak olyan cégek végezhesenek behajtási feladatokat, akik megfelelően kontrollálhatóak és számon kérhetőek. Ezen a területen se legális, se illegális alvállalkozóknak nincs helye. A bank adott kölcsön, a bank is vegye el, ami jár – a maga legális, törvény által meghatározott, törvény által meghatározott módján! S ha ma még a törvény engedi a féllegális behajtásokat? Szüntessék meg! Azonnal!

NYILATKOZAT A KILAKOLTATÁSOK ELLEN

A Munkáspárt felháborodással vett tudomást a március 16-án elfogadott parlamenti határozatról, mely újra elodázta a döntést. A Munkáspárt szerint a meghosszabbított kilakoltatási moratórium senkinek nem jó megoldás. Miniszterelnök Úr március 15-én elhangzott beszéde csak üres frázisnak bizonyult, mégis csak „Brüsszelben határozzák meg”, hogy ki kerülhet moratóriumi védelem alá.

A Munkáspárt már többször felhívta a kormány figyelmét, hogy van megoldás!

1. A kilakoltatásokat és árverezéseket teljesen meg kell szüntetni!
2. A lakáshiteleknek elbocsátási moratóriumot kell biztosítani!
3. A válság kirobbanásáig visszamenőleg be kell fagyasztani a lejárt hitelek tartozásainak kamatait!
4. Váltsák át a lakáshiteleket hosszú lejáratú, alacsony kamatozású állami hitelekre!
5. A Munkáspárt határozottan követeli, hogy az új Alkotmány tartalmazza az alanyi jogon való lakhatást – igaz, ehhez komoly lépésekre kell elszánnia magát az ország vezetésének.

Munkáspárt Elnöksége

A ZEBRÁN IDÉN NINCS VADÁSZIDÉNY

Március 2-án, pénteken a Zuglói Hajós Alfréd Általános Iskola tanárai és tanulói tiltakozó demonstrációt tartottak. Céljuk az autósforgalom figyelmének ismételt felhívása volt a zebrákon történő balesetek, gázolások ellen. Az iskolások mindegyike láthatósági mellényt viselt, és csoportosan vonultak fel a Hősök tere körüli zebrákon, majd rövid séta után az Állatkertben folytatták a programot, ahol örökbe fogadtak egy zebrát.

A helyszínre a figyelem felkeltése mellett más, szimbolikus okokból esett a szervezők választása: január elsején a Dózsa György út, Damjanich utca sarkán gázolással kezdődött az újév.

A kisiskolások zsírkrétával még saját transzparenszeket is készítettek, és vidáman pózoltak a sajtó kameráinak.

A civil kezdeményezés közepes méretű rendezvénné nőtte ki magát, a jó ügy mellett pedig nemcsak civil szervezetek (mint a Studium Generale) és a sajtó munkatársai, hanem Nagy Judit, a Munkáspárt Civil és Ifjúsági Irodájának vezetője és Hajdu József, zuglói munkáspárti önkormányzati képviselőjelölt is kiállt, aki nyilatkozatban és személyes levélben is biztosította az iskola igazgatóját, Hosszúné Bartha Etelkát támogatásáról.

Az Állatkertben befejeződött rendezvény végső programja egy zebra örökbe fogadása volt, akinek az iskolások a találó Csikoska nevet adták.

Annak ellenére, hogy ezen a pénteki napon ilyen méretű megmozdulás történt, ugyanebben az időben Miskolcon két gyermeket ütött el személyautó az avasi lakótelepen. A gyerekek könnyebb sérülésekkel megúszták ugyan az esetet, ám az autósok figyelmetlensége és a balesetveszély stagnálása elkésztető tényező, melyet csak még nagyobb odafigyeléssel és mások testi épségének szem előtt tartásával lehet csökkenteni.

Véleményünk szerint szigorúbb büntetések kiszabása jelentene pozitív változást.

MI LESZ A ZSOLNAY DOLGOZÓIVAL?

A híres manufaktúrát 1995-ben privatizálták, fő tulajdonosa a Magyar Befektetési és Fejlesztési Bank lett. Később a Zsolnay cégcsoport 51 százalékban a Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzatához került.

Nemrég az Új Dunántúli Napló szerkesztőségéhez fordultak a pécsi Zsolnay Porcelánmanufaktúra Zrt. dolgozói. Miért oda? Kabók Ibolya kommunikációs igazgató arról tájékoztatott, hogy van szakszervezet és a pécsi önkormányzat mindent megtesz, hogy az áldatlan állapotokat kezelje.

A munkavállalók miért fordultak mégis a sajtóhoz azzal a panasszal, hogy éhbérért dolgoznak, három hétig nem tudtak zuhanyozni, és attól félnek, hogy a béren kívüli juttatásokat ugyanúgy elveszik tőlük, mint az önkormányzati fenntartású intézmények dolgozóitól? Nem beszélve arról, hogy a 16 százalékos SZJA miatt 5-6 ezer forinttal kevesebbet keresnek, a legtöbb dolgozó fizetése nem éri el a 60 000 forintot. Mert a falakon belül nem hallgatta meg őket senki, mert a kapitalizmusban az a törvény, hogy a dolgozónak soha nincs igaza, mert csak akkor figyelnek a dolgozó emberre, ha az öklével odacsap.

A tisztálkodási problémák a Zsolnay Kulturális Negyed építése miatt voltak, nyilatkozta a vezérigazgató asszony a Dunántúli Naplónak.

A 2011-re elfogadott üzleti terv a béren kívüli juttatások megtartásával számol és bérkompenzációt is tartalmaz.

Kérdés, hogy a világhírű gyárat miért nem segíti a magyar állam? A tőkésék Magyarországon számtalan alkalommal életmentő injekciót kaptak a bankok és adómentességet a multinacionális vállalatok. Miért nem kap segítséget a magyar kultúra szerves részét képező gyár?

ÚJJÁALKULT A DEBRECENI FRONT

Globalisták, antikapitalisták, antifasiszták és nem szeretik az MSZP-t – a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség debreceni szervezetének újjáalakulásáról így számolt be a Népszabadság. Toók László titkár a lap online kiadásának elmondta: politikai téren a Baloldali Front a baloldal teljes megújulásában érdekelt, feladatuknak tekintik „az MSZP-SZDSZ kormány neoliborális politikája által lejáratott baloldali értékek megtisztítását, a baloldal becsületének és tekintélyének visszaállítását, valamint a radikális, forradalmi baloldali gondolatok terjesztését”. A kommunista fiatalok elítélik az előző kormány neoliberális politikáját, és próbál rávilágítani „az MSZP álbaldali, vadkapitalista jellegére”.

EMLÉKEZÉS SZÉKESFEHÉRVÁRON

Hatvanhat évvel ezelőtt, 1945. március 23-án ért véget Fejér megyében a második világháború. Erre a napra emlékeztek Székesfehérvár központjában a Nyitott Könyv emlékműnél az emlékező napon, néma koszorúzással.

A Munkáspárt koszorúját Veres Péter megyei elnök helyezte el.

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

„AZ ÁLLAMOSÍTÁS A SZOCIALIZMUS ALAPFELTÉTELE”

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tőkés rendszernél jobb, új világot építeni.

MIÉNK A GYÁR!

1953 nyarán vagyunk. Három év választ el bennünket 1956 eseményeitől, amelyek megrázzák a magyar társadalmat, és mind a mai napig alapvetően meghatározzák a politikai gondolkodást. Elég elolvasni az új alkotmány tervezetét. De most ne rohanjunk tovább, álljunk meg egy pillanatra! Mi is változik országunkban, amely alig öt éve halad a szocializmus útján?

Az MDP ezekben az években végrehajtja a gazdaság államosítását. Államosítás van a kapitalizmusban is, döntően akkor, amikor a tőkének nem éri meg, mondjuk a vasutat magánkézben tartani. A szocializmusban azonban többről van szó. Ha a gyárak, a bankok magánkézben vannak, akkor a tőke érdekei szerint termelnek, és akkor szó sem lehet szocializmusról. A gyárak, a bankok köztulajdonba vétele ezért elkerülhetetlen. Érdemes megjegyezni, hogy a kapitalizmusnál éppen fordítva van. 1990-ben majd azzal kezdik a tőkés rendszert építeni, hogy magánkézbe veszik a gyárakat, bankokat, azaz privatizálnak.

CSIBI BÁCSIK ORSZÁGA

Nem egyszerű dolog odamenni a gyár tulajdonosához, és közölni: uram, a gyárát államosítjuk, adja át a kulcsokat! De ennél

is bonyolultabb másnap irányítani a gyárat. Az MDP-nek 1945 után alig van képzett szakembere. Egyszerű, de értelmes munkásokat neveznek ki igazgatóvá. Késerves kenyér. Sokuknak nem sikerül, de többségüknek igen. A magyar gyógyszergyártás egyik fellegetőjét, a Chinoint 1948 márciusában államosítják. Egy 40 éves villanyszerelőt neveznek ki igazgatóvá. Darvas József itt nőtt fel, ismeri a gyárat. Munka közben tanulja meg, amire szüksége van. 1950-ben majd ő teszi a Chinoint a magyar antibiotikum-gyártás legjelentősebb bázisává. Csibi bácsi, ahogyan munkatársai hívták, 1972-ig vezeti a gyárat.

Ekkoriban sok Csibi bácsi kerül a magyar üzemek élére. Az MDP tömegével iskoláztatja a tehetséges munkás-paraszt fiatalokat. Belőlük lesz a szocialista értelmiség első nemzedéke. Amíg nem nőnek fel az új szakemberek, az új rendszer igénybe veszi a régi mérnökök, könyvelők, jogászok munkáját. Egy részük elfogadja az új rendszert, más részük csak alkalmazkodik, és az első adandó pillanatban szembe fordul a szocializmussal.

ÁLLAMOSÍTÁS A NEMZETI IPAR VÉDELMEBEN

Az államosítás eszköz, és nem cél. Az MDP, a szocialista rendszer több célt is teljesít ezzel. Megőrzi és helyreállítja a nemzeti ipart. Ne tessék ennek jelentőségét lebecsülni! 1990 után az Antall-kormány és a Horn-kormány úgy alakítja át majd a gazdaságot, hogy megszüntetik a nemzeti ipart. Nem furcsa? A szocializmusnak kell a nemzeti ipar, a nemzeti jelszavakat hangoztató tőkés rendszernek pedig végképp nem.

1948-ban magyar állami tulajdonba kerül például a Telefongyár Rt, a ma-

gyar híradástechnika egyik központja. Az Antall-kormány az elsők között adja majd el a Siemensnek, amely „közös boldogulást” ígér a munkásoknak. A Siemens azonban bezárja a gyárat. A tőke eltünteti a magyar nemzeti ipar e bázisát is.

Az Egyesült Izzó a magyar fényforrásgyártás nemzetközileg elismert cége már 1945 előtt is. A cég 1925-től Tungsram márkanévvel rádiókat is készít. Az államosítás után is megmarad a gyár, és a KGST keretében új piacokat kap. A Tungsramot a kapitalista útra lépő Magyarország már 1988-ban tényleges részvénytársasággá alakítja, a fő tulajdonosa a Magyar Hitelbank. A társaság 1989-ben az osztrák Girozentrale vezette nyugati bankkonzorcium kezébe kerül, majd a General Electric tulajdona. 2010 óta mintegy 3 ezer embert bocsátottak el, s kérdéses a vállalat jövője.

A gyógyszeripar 1948. évi államosítása teljesen megváltoztatja a termelés és kutatás szerkezetét. Az 1950-es és az 1960-as években alakulnak ki azok a gyógyszergyárak, amelyek tulajdonképpen a mai gyógyszerpiacon a vezető hazai gyógyszergyárak közvetlen elődei tekinthetők, így a Richter, az Egis, a Chinoin, a Biogal - sorolhatnánk. Ezek ma már mind külföldi tulajdonban vannak...

ÁLLAMOSÍTÁS A GAZDASÁGI FÜGGETLENSÉGÉRT

Az államosítás, és a központi tervezés lehetővé teszi azt is, hogy az ország erőforrásait az ipar fejlesztésére fordítsák. Azaz, a felhalmozásra megfelelő pénzeket mozgósítsanak. Ma már tudjuk: a pénzt két helyről veszik el. Kevesebb jut az emberek életszínvonalának emelésére. Az 1950-es években szerényen élnek

az emberek, mindenkinek van mit ennie, de sokan nem laknak jól. A másik forrás a mezőgazdaság. Az állam magasabbra emeli az iparcikkek árát, ezzel lefölözi a mezőgazdaság hasznát. Nem túl jó dolog, és a parasztnak sem tetszik. Tény viszont, hogy a felhalmozáshoz szükséges pénz megvan. A felhalmozás eredményét, az új magyar ipart pedig mindenki láthatja.

1990 után a tőkés rendszer már nem törődik a saját ipar fejlesztésével. A felhalmozásra fordítható pénzeket azonban ők is beszedik. A növekvő árakkal elveszik a lakosságtól, az adókkal pedig a kitermelőktől. Ez a pénz, amely elvben az ország fejlődését is szolgálhatná, két helyre megy. Az államapparátus elfogyasztja, a nagyobbik hányada pedig megy külföldre az adósság törlesztése címén. Csak nekünk nem marad semmi.

JAVULÓ ÉLETKÖRÜLMÉNYEK

Az MDP a tulajdonviszonyok átalakítását úgy oldja meg, hogy közben nő az emberek életszínvonala. Nem annyira, mint az emberek akarnák, de kétségkívül emelkedik. 1990 után a tőkés tulajdonviszonyok megteremtése az életszínvonal drasztikus csökkentésével jár, és ez ma is folytatódik.

Az MDP úgy teremti meg a szocializmushoz nélkülözhetetlen állami ipart, hogy közben munkát ad az embereknek. 1946–1948 között a kitermelő iparban és a gyáriparban együttesen 60 százalékkal nő a munkavállalói létszám. A gyáripar termelése 1948-ban elérte már az 1938. évi. 1949-ben pedig a háborús évek termelési csúcsát is.

1990 után a privatizálás 1,5 millió munkahely felszámolásával és a folyamatos munkanélküliséggel jár.

DILEMMÁK ÉS HIBÁK

1945 után az MDP-nek választ kell adnia egy elvi és gyakorlati problémára: megnyit és mit államosítsanak? A bányák, a bankok, a vasutak, az erőművek, a nagy gyárak nem képezhetik vita tárgyát. Ezek a gazdaság alapjai, nyilvánvalóan állami kézbe kell őket venni.

Az államosítás folyamata 1945 nyarától kezdődik meg először a szénbányászat területén. A következő lépés, 1946-ban az egyéb nehézipari nagyüzemek állami tulajdonba vétele. Ugyancsak 1946-ban kerülnek állami tulajdonba a legnagyobb

kapacitású energiatelepek, valamint a távvezetékek. Ezeknek az intézkedéseknek az együttes hatásaként 1946 végén a kitermelőiparban és gyáriparban foglalkoztatott munkásoknak már 43 százaléka tevékenykedik az állami szektorban.

Az MDP eredetileg lassabb államosításban gondolkodik, abból kiindulva, hogy az új munkáskaderek kiképzése, a működés egyéb feltételeinek előteremtése időt igényel. Arról nem is beszélve, hogy az embereknek is meg kell emésztetniük ezt az óriási változást. 1948-ban azonban arra a következtetésre jutnak, hogy a szocialista átalakítást nem szabad elhúzni. Biztatóak a sikerek, és a szocialista forradalom egyik garanciáját is látják a tulajdonviszonyok átalakításában. Gerő Ernő meggyőzi a Politikai Bizottságot: „A belpolitikai és nemzetközi helyzet lehetővé teszi, hogy az államosítás terén az iparban és részben a kereskedelemben, eredeti elgondolásainktól eltérően, újabb komoly lépést tegyünk előre... Szerintem hiba lenne ragaszkodni az eredeti elgondoláshoz és nem kihasználni a kínálkozó kedvező helyzetet.”

1948. márciusában elrendelik a száznál több munkást foglalkoztató üzemek államosítását. 1948. októberéig államosítják a feldolgozóipari gyárak 22 százalékát. Ezekben a gyárakban foglalkoztatják a feldolgozóipari gyárak munkáslétszámának mintegy 70 százalékát. 1949 elejére a feldolgozóipari gyárak mintegy 39 százaléka, a gépgyártó vállalatok fele, az építőanyag-ipari vállalatok 41 százaléka kerül állami tulajdonba. 1949 decemberében Gerő jelenti a Politikai Bizottságnak: az államosítás folyamata lezárult.

Más kérdés azonban, hogy mi legyen a családi vállalkozásokkal, amelyekből szép számban volt a Horthy-Magyarországon. A családi üzemben a családfő a tulajdonos és a döntéshozó. Döntően a családtagok munkaerejét használják, és csak

ritkán vesznek fel külsőket. 1947–48-ban is a magyar ipari munkásság mintegy 40 százaléka a kisiparban dolgozott, két év leforgása alatt viszont 60 ezer kisiparos zárja be műhelyét, és a kisipari munkáslétszám 188 ezer főről 29 ezerre zsugorodik. Az MDP hibát követ el. A családi vállalkozások államosítását igazában semmi sem indokolja, mégis megteszik. 1990 után a tőkés Magyarország fordítva követi el ugyanazt a hibát. Politikai okokból mindent privatizálnak, noha gazdasági veszteséggel, tömeges munkanélküliséggel jár.

Az 1950-es évek szocialista gazdasága vegyes gazdaság marad, ahol döntő az állami és a szövetkezeti tulajdon, de van magántulajdon is. A magánkisipar, a maszek sokáig fennmarad nálunk is. Emellett kezdettől fogva működik az informális magángazdaság. Ilyen az orvosi szolgáltatás, a gépírás, magántanítás, javító-szerelőmunkák.

NEMZETI SIKER

Az államosítást ma divat kiátkozni. Bezzeg, ha megmaradt volna a Horthy-korszak kapitalizmusa, ma már hol tartanánk!? Nem igaz! Berend T. Iván, az MTA egykori elnöke, akit nem lehet a szocializmus iránti elkötelezettséggel vádolni, az államosításról, a tervgazdálkodásról szólva, elismeri: „Éppen ez tette lehetővé a maximális erőkoncentrációt biztosító iparosítási áttörés megindítását. A 20. század második felében a világ több mint másfélszáz országa közül még mindig csak mintegy kéttucatnyi tudott rálépni a viszonylagos elmaradásból kivezető iparosodás útjára. Vitathatatlan gazdasági eredmény, hogy Magyarország közöttük menetelt.” 1990 után, a privatizáció, a tervgazdálkodás megszűntetése után a magyar ipar, a magyar gazdaság egésze hanyatlásnak indul. Nos, akkor mi is volt jobb? ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. Az államosítás a szocializmus alapfeltétele.
2. Az 1948-49-es államosítás lehetővé tette nem csupán a szocializmus gazdasági alapjainak megteremtését, de ezzel együtt a nemzeti ipar megőrzését, az ország történelmi méretű iparosítását, a lemaradás csökkentését, az életszínvonal növelését, a teljes foglalkoztatás megteremtését.
3. A családi vállalkozások államosítását igazában semmi sem indokolta, nem követendő példa.

ÁPRILIS 9-ÉN A DOLGOZÓK MELLETT

Április 9-én, szombaton 13.30 órakor találkozunk a Hősök terén, Budapesten!

Menjünk és támogassuk azokat a magyar dolgozókat, szakszervezeti tagokat, akik az Európai Szakszervezeti Szövetség demonstrációján részt vesznek.

Igen, van miért ma az utcára menni!

Egyre nagyobb a munkanélküliség. A béreinkből nem lehet megélni. A 16 százalékos személyi jövedelemadó még többet vesz el a kisjövedelmű dolgozóktól.

Tennünk kell, cselekednünk kell!

Minél hangosabban, minél többen mondjuk követeléseinket, annál nagyobb az esélyünk, hogy rákényszerítsük a kormányt a tőke korlátozására. Ha nem korlátozzák a tőkét, ha nem adóztatják meg a gazdagokat, akkor újra és újra velünk fizettetik meg a válságot. Ha valamit el akarunk érní, azért meg kell harcolnunk!

Az Európai Szakszervezeti Szövetség nem harcolni akar, hanem lobbizni.

Nem küzdeni akar a tőke ellen, hanem egyezkedni vele.

Nem küzdelemre szervezi Európa dolgozóit, hanem azt a látszatot kelti, hogy az Európai Unióban egyenjogú partnerek a munkavállalók, a munkaadók és a kormányok. Ez hazugság! A gazdagok a kormányok segítségével a legravaszabb módokon veszik el a pénzünket, a legpimaszabb módon zsákmányolnak ki bennünket. Az Európai

Szakszervezeti Szövetség pedig nem segíti a dolgozók harcát, hanem félrevezeti őket, leszereli harculat. Miféle harcról is lehetne beszélni, ha tudjuk, hogy Monks úr, az Európai Szakszervezeti Szövetség elnöke 2010. októberében II. Erzsébet angol királynőtől bárói címet kapott?

A magyar szakszervezeti konföderációk sem mondják meg nekünk az igazságot.

Most is belesimulnak a kényelmes és szalonképes európai rendezvénybe, ahelyett, hogy minden nap, minden órában küzdenének tagjaikért, és harcra szerveznék a magyar dolgozókat.

A Munkáspárt nem támogatja szakszervezeti konföderációk megalkuvó politikáját.

A Munkáspárt a dolgozókat támogatja!

Április 9-én ezért mi is ott leszünk a Hősök terén.

Gyere el Te is! Nem viszünk vörös zászlót, mert a szakszervezeti vezetők tiltják.

De vörös ingben leszünk!

Munkáspárt Elnöksége

HORVÁTORSZÁG A PRIVATIZÁCIÓ ÉS A KAPITALIZMUS ELLEN

Február eleje óta rendszeressé váltak Horvátország fővárosában a kormányellenes tüntetések. Ami eleinte pár tucat fiatal handabandázásának indult, az mára több ezer fős demonstrációvá nőtte ki magát. Zágráb után a megmozdulások átterjedtek az ország többi nagyobb városára is.

A mozgalom „lelke” a 26 éves Ivan Pernar, aki különböző közösségi portálokon szervezi a demonstrációkat. Saját Facebook-oldalát az a felvétel díszíti, amelyen éppen elvezeti két rendőr, miután átugrott a kormánypalota előtt vont kordonon.

A horvát fiatalok két „frontot” nyitotak. Egyfelől elutasítják, hogy az EU a vélt vagy valós háborús bűnösök kiadatásával zsarolja Zágrábot.

A másik „front” legnépszerűbb jelszava: „Nem a privatizációra, nem a kapitalizmusra!”

Facebook-oldalán olvashatók a csoport követelései: a szociális állam megvédése a gazdagok és a vállalatok keményebb megadóztatásával; a piac szigorú szabályozása; a külföldi bankok befolyásának korlátozása, beleértve esetleges államosításukat is; az 1991 óta lezajlott privatizáció során jogellenesen szerzett vagyonok elkobzása.

A többségnek osztályharcot kell vívnia a vagyonát csalárd úton szerzett, túl gazdag kisebbség ellen – vallja Pernar. „Vagy a bankárok, vagy mi” – hangzik egyik kedvenc jelszava.

Szerinte az országot „gazdasági holokauszt” fenyegeti, amelyet kapzsi külföldi tőkések idéznek elő: ők azok, akik „kivéreztetik a népet”, és merő mókából okozzák az egymást követő nemzetközi pénzügyi válságokat.

A magát szabad gondolkodónak és szabad kereszténynek valló Pernar szerint e kapitalistákat egy korrupt „fasiszta diktatúra” védelmezi, amelynek élén Jadranka Kosor miniszterelnök áll.

A február 22-i tüntetésen, amelyhez egy időközben bezárt textilgyár elbocsátott munkásai is csatlakoztak, a résztvevők kórusban harsogták a jelszavakat: Ébredj Horvátország! Ki az utcára!

Egymás után égették el a kormányzó konzervatív HDZ, az ellenzéki szocialista SDP és az EU zászlaját. Mint Pernar elmondta, őket nem zavarná, ha az osztályharc, a politikusok leleplezése és a kormány esetleges bukása akadályozná Horvátország uniós csatlakozását. Bár a mozgalom tagjai is Európába tartanak, nem feltétlenül most, és semmiképpen sem lehajtott fővel, hanem azzal a feltétellel, hogy első helyen a horvát érdekeknek kell állniuk. ■

Negyedmillió részvevővel az utóbbi évtized legnagyobb megmozdulását tartották múlt szombaton Londonban a konzervatív-liberális kormánykoalíció példátlanul súlyos, kiemelten a bérből élőket és a fiatalokat költségvetési megszorító intézkedései ellen. Vidékről 600 autóbusszal és több tucatnyi különvonattal érkeztek tiltakozók a brit fővárosba. A menet - amelynek végállomása a Hyde Park volt - elhaladt a miniszterelnöki rezidenciának otthont nyújtó Downing Street előtt, ahol a tömeg műanyag trombitákkal „füttyülte ki” a kormány megszorító politikáját. A tüntetők a helyszínre érkező rendőröket a „Your job is next” – „Most a ti állásotok következnek” – jelszó skandalásával fogadták, utalva a rendőrségi állományt sem kímélő kormányzati leépítési tervekre. A tüntetésben aktív szerepet játszott a Brit Kommunista Párt is, aktivistái vörös pólókban és ingekben, zászlókkal és dobokkal vonultak fel. Az óriás tüntetésről a magyar média diszkrétan hallgatott...

NEGYEDMILLIÓAN LONDONBAN

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspart.hu;

A Munkáspárt tagjai részére személyesen: minden pénteken 11-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 414.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.